

Emlékezés Horváth Gyulára

Meghalt Horváth Gyula Széchenyi-díjas közgazdász, a Pécsi Tudományegyetem tanára - tudatta honlapján a felsőoktatási intézmény. A közlemény szerint a professzor 64 évesen, szeptember 23-án, tragikus hirtelenséggel hunyt el.

Horváth Gyula 1951-ben született Kaposváron, közgazdász diplomát 1974-ben szerzett a Janus Pannonius Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karán. Az egyetemi doktori címet 1978-ban, a kandidátusit 1987-ben, az MTA doktorit 1999-ben szerezte meg, 2001-ben habilitált. A tudós 1974 óta dolgozott az MTA Regionális Kutatások Központjánál, 1997-ben annak főigazgatója lett, 2002-től pedig a PTE Közgazdaságtudományi Karának egyetemi tanára volt. Az egyetem közleményében hangsúlyozta, hogy Horváth Gyula kiemelkedő szerepet játszott a hazai regionális kutatás megalapozásában, kutatási eredményei széleskörű hazai és nemzetközi érdeklődésre tartanak számot, a regionális politika témakörében megjelent könyvei a felsőoktatás kötelező tananyagává váltak. Gazdag kutatói életútját több száz, itthon és külföldön megjelent tanulmány és egyéb szakmai munka reprezentálja, műveire folyamatosan hivatkoznak a legkülönbözőbb tudományterületek képviselői is.

Az egyetem a professzor iskolatemplom, közösség-szervező tevékenységével kapcsolatban kiemelte, hogy Horváth Gyula munkája nagyban hozzájárult a pécsi közgazdaságtudományi kar sikeres működéséhez, elévülhetetlen ér-

demei voltak abban, hogy ott az 1990-es években elindult a regionális politika és gazdaságtan oktatása. Alapító tagja volt a regionális politika és gazdaságtan doktori iskolának, számos hallgatónak segített eljutni a doktori cím megszerzéséig, és nagy figyelemmel kísérte külhoni fiatal magyar kutatók pályájának alakulását, támogatta őket tudományos céljaik elérésében. Alapító elnöke volt a Magyar Regionális Tudományos Társaságnak. Horváth Gyula önzetlen és fáradhatatlan munkásságáért számos elismerést, köztük Széchenyi professzori ösztöndíjat, Pro Régió, Akadémiai, 2005-ben pedig Széchenyi-díjat is kapott. Utóbbi a magyar regionális tudomány nemzetközi szintű elméleti fejlesztésében és gyakorlati alkalmazásában elért kimagasló eredményeivel, jelentős tudományos, publikációs tevékenységével érdemelte ki. (PTE közleménye.)

***

Horváth Gyula, rögtön megjelenése után felkarolta folyóiratunkat, a 90-es években arra is törekedett, hogy minden évben legalább egy tanulmányt e folyóirat hasábjain is megjelentessen, hiszen akkor még szélesebb volt az olvasótáborunk, mint a regionális tudomány folyóiratainak. Első cikke a - Comitatus repertórium tanulsága szerint -, 1992 áprilisában jelent meg és az Alpok Adria munkaközösségről szólt. Ez a cikk még csak kisebb figyelmet keltett, de a későbbiek során Horváth Gyula a Comitatus nívódíj pályázatán is díjakat nyert.

Először, Pálné Kovács Ilonával közös tanulmányát értékelte egy különdíjban a szerkesztőség, még 1993-ban, majd 1995-ben Horváth Gyula A magyar regionális politika erős és gyenge pontjai című 1995 júliusában megjelent tanulmánya immár a második helyen végzett. 2 év múlva A decentralizáció-partnerség-regionalizmus című két részben megjelent tanulmány immár az első díjat érdemelte a szerkesztőbizottság és a megyei tisztségviselők alapján. Az egyik értékelő szerint: „elméletileg megalapozott, empirikus tapasztalatokra támaszkodó írás, gondolatébresztő, segítséget ad a megyéknek is a regionális kapcsolatok tudatosabb fejlesztéséhez, a térségfejlesztési programjaik elkészítéséhez”. 2001-ben ismét első díjat nyert Horváth Gyula, bár ezúttal két másik szerzővel megosztva, hiszen mind hárman ugyanannyi pontot kaptak. Ezúttal is egy hosszabb tanulmányt írt: Decentralizáció, regionalizmus és a területi gazdaság modernizációja címmel. Bírálói szerint: „igyekszik hű képet adni az állam, a gazdaság és a társadalmi struktúrák kapcsolatrendszeréről. Egyértelművé teszi, hogy a regionalizálási „kényszerhelyzet” ma Magyarországon,

nem közigazgatási és államigazgatási értelemben vagy az Európai Unióhoz való csatlakozás miatt van. Tét: a magyar gazdaság növekedése az ország modernizációja, az európai területi munkamegosztásban elfoglalandó pozíciónk jövője”.

Látható, hogy Horváth Gyula professzor törekedett arra, hogy írásaival emelje lapunk színvonalát. Érdemeit, a megjelenő nekrológok részletesen is ismertetik, jómagam csak annyit tennék ehhez hozzá, hogy személyesen is sokat köszönhetek neki, hiszen az ő ösztönzése nyomán jelent meg a Politikai földrajz és megyerendszer című monográfiám.

„Miért mindig mások írásait adod ki, amikor neked nem jelenik meg önálló könyved?” – kérdezte Keszthelyen, miután megrótt, hogy azért az túlzás, hogy egy tanulmánykötet 5 szerző nevével jelenjen meg.

A regionalizmus és a megyerendszer vitája kapcsán is sokat segítettek építő gondolatai a megyék védelmében összeállított 2005-ös Comitatus különszám is ezért jelent meg, némiképp „csakazértis.”

(AGG)